

R A D - U S A

Smjernice za razvoj odgoja za volontiranje i volontiranja mladih

R A D / U S A

Program istraživanja i razvoja volonterstva

Europska unija
"Zajedno do fondova EU"

EUROPSKI STRUKTURNI
I INVESTICIJSKI FONDOVI

E S
UČINKOVITI
LJUDSKI
POTENCIJALI

KORISNIK

D/kolektiv

PARTNERI

CCI CENTAR ZA CIVILNE INICIJATIVE

volonterski
centar
zagreb

ACTGRUPA

SMART

PREPРЕМА
ПОЗОР

GRAD PAKRA

Projekt je sufinancirala Europska unija iz Europskog socijalnog fonda.
Sadržaj dokumenta isključiva je odgovornost Dkolektiva.

Za više o EU fondovima: www.esf.hr i www.strukturnifondovi.hr

HRVATSKI
CENTAR
ZA RAZVOJ
VOLONTERSTVA

PODUPRVA ETIKETOM VOLONTERSTVA

fif
SUSTAVI
IZVJEŠTAJ
O VREDNOSTI
PROIZVODA

PRONI
centar za socijalne politike

GRAD PAKRA
centar za socijalne politike

Dosadašnji rad lokalnih i regionalnih volonterskih centara i Hrvatskog centra za razvoj volonterstva te suradnja s odgojno-obrazovnim i visokoobrazovnim ustanovama, kao i različita provedena istraživanja¹ upućuju na važnu ulogu spomenutih ustanova u afirmaciji i promociji vrijednosti volonterstva među djecom i mladima. Dosadašnja praksa poticanja i razvoja volonterskih programa u odgojno-obrazovnim ustanovama (osnovnim i srednjim školama te učeničkim domovima), ali i u visokoobrazovnim ustanovama, upućuje na postojeći prostor za razvoj volonterskih programa i promociju volonterskog angažmana djece i mladih. Brojni primjeri dobre prakse razvoja odgoja za volontiranja i volontiranja mladih u Hrvatskoj ukazuju na različite dobrobiti koje aktivna uloga u zajednici donosi djeci i mladima. Valja pritom istaknuti da, podaci koje prikuplja nadležno ministarstvo za područje volonterstva, Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, o dobnoj strukturi volontera upućuju da najvećim dijelom (45%) volontira upravo dobna skupina mladih (15 do 30 godina), dok je broj volontera djece uključenih u odgoj za volontiranje 2020. godine iznosio 5% od ukupnog broja volontera (0 do 14 godina)².

Nezanemarivo je spomenuti i utjecaj građanskog odgoja i obrazovanja³ na razvoj i promociju volonterstva među djecom i mladima, koji u različitim oblicima i više ili manje sustavno pronalazi svoje mjesto u odgojno-obrazovnom sustavu, što dovodi do toga da tema volontiranja pronalazi svoje mjesto u godišnjim planovima i programima odgojno-obrazovnih

¹ Primjerice Matković, A., Bitunjac, A. (2019). [Istraživanje Volontiranje mladih na području Splita: stavovi, iskustva i preporuke](#); Ćulum Ilić, B. (2019). [Volontiranje i odgoj za volontiranje u odgojno-obrazovnim ustanovama - Procjena stanja razvijenosti odgoja za volontiranje/školskog volontiranja na području Primorsko-goranske županije na početku i na kraju provedbe projekta Vollumen](#); ODRAZ (2020). Razmišljajmo održivo – učimo mlade za održivi razvoj zajednice: Istraživanje o poznavanju volonterstva, volonterskim iskustvima i interesima učenika srednjih škola uključenih u projekt.

² Komparativna statistika nadležnog Ministarstva za prethodne godine može se pogledati [ovdje](#).

³ Volontiranje je svoje mjesto pronašlo u Kurikulumu Građanskog odgoja i obrazovanja (2012) kao tema unutar društvene dimenzije, u Prijedlogu Nacionalnog kurikuluma međupredmetne teme Građanski odgoj i obrazovanje (2017) unutar domene civilno društvo i Kurikuluma za međupredmetnu temu Građanski odgoj i obrazovanje za osnovne i srednje škole u Republici Hrvatskoj (2019) unutar domene društvena zajednica. Potonji kurikulum u primjeni je od školske godine 2019./2020.

ustanova. S druge strane, visokoobrazovne ustanove iskazuju primjere volonterskog angažmana studenata, kroz integraciju volonterskih aktivnosti u pojedine studijske programe i specifične kolegije, nagrađivanje volonterskog angažmana studenata, ali i uspostavljanje posebnih službi usmjerenih promociji i informiranju studenata o mogućnostima volontiranja u zajednici⁴.

Unatoč pojedinim pozitivnim primjerima i mnogim ustanovama koje razvijaju volonterske programe za svoje učenike i studente, još uvek nisu ostvareni svi potencijali koje volontiranje ima za razvoj djece i mladih u cjelovite i ostvarene osobe koje aktivno i odgovorno sudjeluju u zajednici.

1. Volontiranje kao sastavni dio lokalnih, regionalnih i nacionalnih javnih politika – volontiranje kao važan segment aktivnog sudjelovanja građana u zajednici, a obrazovni sustav kao jedno od 'mesta' gdje se ono ostvaruje i dodatno promovira trebalo bi pronaći prostor u javnim politikama na različitim razinama (npr. Nacionalni program za razvoj volonterstva, Nacionalni program za mlade, lokalni programi za mlade i sl.). Pritom važnu ulogu u donošenju i provedbi takvih javnih politika trebaju imati svi ključni dionici na koje se one odnose, od Ministarstva nadležnog za područje volonterstva, drugih relevantnih ministarstava poput Ministarstva znanosti i obrazovanja, Ministarstva zdravstva i sl., drugih relevantnih državnih tijela poput Agencije za odgoj i obrazovanje, Nacionalnog odbora za razvoj volonterstva, jedinica lokalne (regionalne) samouprave, volonterskih centara i naravno organizatora volontiranja. Volontiranje vapi i za promišljenom nacionalnom strategijom koja će osigurati dugoročno usmjerenje, konkretne instrumente i aktivnosti putem kojih će strateški ciljevi i pripadajuće mјere biti pretočeni u praksi te usmjereni na

⁴ Primjer jedne takve službe predstavlja Volonterska mreža UNIRi pri Sveučilištu u Rijeci, čija je svrha, uz sistematizaciju administrativnih poslova vezanih uz volontiranje na Sveučilištu, prvenstveno efikasnije komuniciranje volonterskih prilika studentima

stvaranje poticajne volonterske klime, posebno među djecom i mladima, snažnije integriranje volontiranja u odgojno-obrazovni i visokoobrazovni sustav te općenito promoviranje kulture volontiranja.

2. Integriranje volonterskog programa / volonterskog kluba / volonterskih aktivnosti u strateške i operativne dokumente ustanova (npr. školski kurikulum, godišnji plan i program rada, studijski program) – ne predstavlja uvjet, ali je zasigurno jedan od početnih koraka koji ukazuje na opredijeljenost ustanove ka promicanju i poticanju volontiranja među djecom i mladima. Također, takva praksa ukazuje i na promišljeni pristup ustanove ka volontiranju učenika i studenata, ali i snažnije povezivanje volontiranja s ishodima učenja građanskog odgoja i obrazovanja ili konkretnog kolegija, i općenito razvoja djece i mladih. Dodatno, govori i o tome da je u takvo promišljanje uključen kolektiv ustanove, ali i da postoji razvidna podrška odgovornih osoba unutar ustanove i ostatka kolektiva, što se pokazuje presudnim za kvalitetno planiranje volonterskog programa, ne samo ustanova, već bilo kojeg organizatora volontiranja.

3. Podrška u razvoju i provedbi volonterskih programa / volonterskih klubova / volonterskih aktivnosti u ustanovama – osmislići i osigurati različite mehanizme podrške volonterskim programima u odgojno-obrazovnim i visokoobrazovnim ustanovama, (financijske, stručne, i druge). Podrška pritom treba biti pružena i od strane donositelja odluka, na lokalnoj, regionalnoj i nacionalnoj razini kao i od strane resursnih organizacija koje se bave volontiranjem u Hrvatskoj, lokalnih i regionalnih volonterskih centara i Hrvatskog centra za razvoj volonterstva. Međudjelovanje spomenutih aktera nužno je da se osigura relevantna i kontinuirana podrška koja će ustanovama osigurati da razvijaju svoje volonterske programe / volonterske aktivnosti, odgovore na potrebe djece i mladih i osiguraju kvalitetno volontersko iskustvo uključenima.

4. Suradnjom u poticanju i razvoju volonterskih programa / volonterskih klubova / volonterskih aktivnosti u odgojno-obrazovnim i visokoobrazovnim ustanovama – razvoj odgoja za volontiranje i volontiranja mladih nužno je da počiva na suradnji svih ključnih aktera povezanih s volontiranjem, ustanova kao organizatora volontiranja, volonterskih centara i drugih organizacija iz zajednice te donositeljima odluka na lokalnoj, regionalnoj i nacionalnoj razini. Suradnja prilikom provedbe nacionalne manifestacije Hrvatska volontira koja se provodi od 2011. godine, u obilježavanju Međunarodnog dana volontera (5.12.) i Međunarodnog dana koordinatora volontera (5.11.), ali i u drugim različitim lokalnim, nacionalnim i međunarodnim događanjima (konferencijama, skupovima i sl.) predstavlja samo neke od primjera i mehanizama koji stoje na raspolaganju svim akterima za snažnije međusobno povezivanje. Jedino zajedničkim povezanim akcijama i međusobnom podrškom moguće je ostvariti puni potencijal volonterstva kao ključne karike u razvoju potencijala djece i mladih kao aktivnih, solidarnih i odgovornih građana u zajednici.

5. Koordinator volontera – ključna uloga u volonterskom programu / volonterskom klubu / volonterskim aktivnostima – ključnu kariku u provedbi volonterskog programa i u direktnoj podršci djeci i mladima prilikom volontiranja predstavlja koordinator volontera, osoba sposobljena i spremna na preuzimanje i obavljanje poslova i zadataka koji uključuju planiranje volonterskog programa i direktan rad s volonterima. Dosadašnje iskustvo pokazalo je da su uspješniji i održiviji oni volonterski programi u kojima je jasno definirana uloga koordinatora volontera i u kojima takve osobe uživaju podršku kolektiva ustanove, uključujući odgovorne osobe. Međutim, pozicija koordinatora volontera u ustanovama najčešće dolazi povrh ostalih redovnih obveza u okviru primarnog radnog mesta zbog čega su te osobe često dodatno opterećene. Prepoznavanje važnosti i neophodnosti ove uloge,

na svim razinama, presudno je za osiguravanje kontinuiteta i kvalitete volonterskog programa.

6. Promocija mogućnosti volontiranja u zajednici i poticanje suradnje odgojno-obrazovnih ustanova i organizacija iz zajednice – volonterski centri kao resursni centri za područje volonterstva u zajednici predstavljaju organizacije koje imaju vrlo široke i dobro uspostavljene kontakte s različitim organizacijama iz zajednice, posebno onima koje uključuju volontere. U tom je smislu uloga volonterskih centara osigurati mehanizme i situacije povezivanja organizacija iz zajednice s odgojno-obrazovnim i visokoobrazovnim ustanovama, ali i promovirati mogućnosti njihove međusobne suradnje u području volontiranja. Navedeno predstavlja važan preduvjet u povezivanju ustanove sa zajednicom u kojoj djeluje, ali i služi kao neophodan mehanizam za razvoj kulture volontiranja među djecom i mladima te njihov aktivni angažman po izlasku iz formalnog sustava.

7. Isticanje, promoviranje i nagrađivanje uspješnih primjera i priča volontiranja u ustanovama – uspostavljanje ili revidiranje postojećeg sustava nagrađivanja na lokalnoj, regionalnoj i nacionalnoj razini gdje se posebno vrijednim i važnim vrednuje i ističe volonterski angažman djece i mladih, uloga koordinatora volontera u odgojno-obrazovnim i visokoobrazovnim ustanovama i njihovi uspješni volonterski programi. Uz navedeno, važno je osigurati i mehanizme vrednovanja i nagrađivanja unutar samih ustanova zato što: i) vrednovanje volonterskog angažmana djece i mladih može biti važan korak kako u njihovoj motivaciji na daljnji volonterski angažman, tako i u praćenju njihova napretka, a ukazuje na važnost volontiranja ne samo u odgojnom, već i obrazovnom smislu; ii) vrednovanje angažmana koordinatora volontera, ali i cjelokupne ustanove, može također predstavljati važan motivacijski faktor za daljnje obavljanje ove uloge.

